

Ustedes están creando más ricos. Ustedes no creen en la España solidaria, no creen en la España igual. Y les va a pasar como..., eso de la canción de Rocío Jurado: de tanto usarlo, se me rompió el amor. Pues, mire, hablar tanto de estas cosas, la gente se está desespañolizando por su culpa.

Dejen a España en paz, que es demasiado importante para eso.

Gracias. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Mata.

La votació d'este punt serà després de la sessió de control, perquè hem dit que faltaven alguns diputats... (*Veus*) Tots? (*Se sent una veu que diu: «Sí, estem tots.» Veus*)

¿Estem d'acord en votar a continuació? ¿Tots els síndics, estem d'acord? Sí, sí. ¿Estem d'acord que votem ara? (*Se sent una veu que diu: «Sí.»*) Doncs, passem a la votació.

Senyories, comença la votació. Senyories, la proposició no de llei amb l'esmena afegida ha sigut rebutjada amb 52 vots en contra i 42 vots favorables.

Compareixença del president del Consell, senyor Ximo Puig i Ferrer, per a respondre les preguntes d'interés general per a la Comunitat Valenciana formulades pels grups parlamentaris (RE números 3.610, 3.609, 3.611 i 3.612)

El senyor president:

Senyories, passem al següent punt de l'ordre del dia, que és la sessió de control. Donem la benvinguda a la síndica del Grup Popular. I agrair a tots els grups la cortesia parlamentària i, especialment, al Consell, per esta reordenació del ple.

Per tant, sense més dilació, té la paraula la síndica del Grup Popular per a formular la pregunta al molt honorable president de La Generalitat, per un temps màxim de cinc minuts.

La senyora Bonig Trigueros:

Gracias, señor presidente.

En primer lugar, mi agradecimiento a la cortesia parlamentaria de todos los *síndics*, del Consell y, especialmente, del *molt honorable president* de La Generalitat.

En fin, cosas que pasan. A pesar de que la V-31 se amplió con los gobiernos del Partido Popular a tres carriles, de repente hay accidentes y se ocasionan..., lo cual determina también que venía en coche propio, no en coche oficial. (*Remors*)

Y me van a permitir también que hoy, día internacional de la mujer rural, mi reconocimiento, de mujer a mujer, a todas las mujeres del mundo rural, que hacen un trabajo y un esfuerzo incansable por mantener el mundo rural valenciano, sin paridad, con trabajo de verdad en pro de las mujeres rurales trabajadoras. (*Aplaudiments*)

Pero mire usted, señor *president*, estamos hoy aquí para hacer la primera sesión de control. ¡Por fin!, señor *president*, después de ciento diez días de su toma de posesión, viene aquí, a Las Cortes, a escuchar *la veu d'un poble*. ¡Ya era hora! ¡Por fin! Bienvenido, señor presidente.

Mire usted, desde el Partido Popular, señor presidente, entendemos que no tiene muy claras sus prioridades, no sabe cuál es el proyecto de La Generalitat y del gobierno que

usted preside. Es un gobierno absolutamente incapaz, aparte de llorar, que es lo único que ha hecho en estos ciento diez días, de liderar esa transformación que usted decía.

Por eso, señor presidente, le preguntamos, ¿qué valoración hace de los cien primeros días del gobierno del Consell, que usted preside?

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Té la paraula el molt honorable president de La Generalitat.

El senyor president del Consell:

Moltes gràcies, president.

Suposo que els cotxes oficials també s'hauran quedat atrapats, no? (*Rialles*) No crec que hi haja un carril «carril coche oficial». No sé, però bé. (*Rialles i aplaudiments*)

Mire, mire, senyoria, jo vindré sempre a les Corts Valencianes que qui governe les Corts Valencianes m'ho faça..., m'ho diga, que són vostès i el conjunt de la cambra. Perquè sap què passa? Que és una gran notícia. Les Corts Valencianes ja no se governen des del palau de La Generalitat. (*Aplaudiments*) Ara hi ha diferència de poders, que és el que pertoca, és el que pertoca.

Per tant, mire, sap el que jo pense d'estos cent dies? Pense que la valoració és positiva, però sense cap triomfalisme. Perquè la situació d'esta comunitat no mereix cap triomfalisme. Ha començat un temps de reparació, un temps de reconstrucció i un temps de nova visibilitat de la Comunitat Valenciana. Però l'important no és la valoració que faça el Consell ni el seu president, ni fins i tot la valoració que faça esta cambra. L'important és la valoració que facen els ciutadans quan sobretot pertoque en esta avaluació final, que serà d'ací quatre anys.

Moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Té la paraula la síndica del Grup Popular.

La senyora Bonig Trigueros:

Gracias, señor presidente.

Mire, señor presidente, efectivamente, la harán los ciudadanos. Los ciudadanos ya le han dicho en los cien primeros, ciento diez primeros días que son la luna de miel de todo gobierno, le han dicho que solo le aprueban un 24% y un 5. Y sobre todo no le aprueban las mujeres. Hágaselo mirar (*aplaudiments*), porque usted decía que tenía un gobierno paritario.

Mire usted, es época de que los cambios de cromos, señor Puig, hace tiempo que acabaron, y hoy sabemos quién es el cromo de Messi y quién es el cromo de Coyote, como decía su vicepresidenta. Pero no sabemos nada de ese proyecto de cambio para la Generalitat valenciana y para el pueblo valenciano.

Usted dijo que iba a reformar la administración, a quitar cosas superfluas, altos cargos y a reprofesionalizar la administración valenciana. Que usted eliminaría las secretarías autonómicas, y hoy el Consell tiene cuatro altos cargos más que el último gobierno del Partido Popular.

Hoy el Consell del Partido Socialista, de Compromís, con el mando a distancia de Podemos, es una agencia de colocación, señor Puig. Y es más, iba a reprofesionalizar la administración y nombran como director territorial de

Ferrocarrils de la Generalitat, hemos sabido, a una persona sancionada, ratificada en la justicia por no observar las medidas de seguridad. ¿Eso es reprofesionalizar la administración?

Mire usted, venían nuevos cambios, y usted dijo que iban a utilizar las instituciones al servicio del pueblo. Sí, sí. El primer presidente de Les Corts en esta nueva legislatura, el señor Colomer el breve, ganó 6.000 euros por veinte días, hasta que usted no tuvo seguro esa silla. ¿Es eso la nueva forma de gobernar? ¿Qué pasa con esos 6.000 euros por veinte días? ¿A cuántas familias hubiésemos atendido? (*Aplaudiments*) Señor Puig, eso es un *despilfarricidi*. Sus ciento diez primeros días son cien anuncios y cero realidades.

Mire usted, en su discurso de investidura dijo que el primer Consell eliminaría el copago confiscatorio. No sabemos nada. Porque ahora la señora vicepresidenta dice que ahora en el gobierno y con responsabilidades no se sabe y las cosas son más complicadas. La verdad, la cifra de dependientes se ha triplicado desde que están ustedes en lista (*aplaudiments*) de espera. ¿Dónde está el rescate de las personas, señor Puig? Esa es la realidad.

Usted dijo en ese debate de investidura que abriría inmediatamente los comedores sociales, 25 de junio, con los ayuntamientos. ¿Cuántos ha abierto? Cero. Y los que abrió fue gracias a las medidas del Partido Popular. Esa es la realidad.

Pero mire usted, el principal problema de los valencianos sigue siendo no esas cosas de ustedes del «empoderament» y todas esas cosas. Sigue siendo el empleo, señor Puig. El empleo. La principal preocupación de los valencianos y españoles. Pues mire usted, ¿sabe que desde que usted alcanzó el gobierno se están destruyendo 21 puestos de trabajo todos los días? Nosotros nos dejamos una comunidad con casi cien mil puestos de trabajo el último año, y ustedes se dejan una comunidad, están con una comunidad (*aplaudiments*) destruyendo empleo. No hacen caso a grandes proyectos, como Puerto Mediterráneo, Ikea, Alcoinnova, que crearían más de diez mil puestos de trabajo. ¿Y sabe qué le dicen sus alcaldes? No nosotros. El alcalde de Paterna, socialista: «Es muy fácil hablar de trabajo y calidad desde un sillón.» Ah, que se han olvidado del pueblo. Ahora van entre alfombras y en coche oficial. Porque la gente quiere trabajar. ¿Y sabe qué le dice? Que le ha pedido a usted reuniones y no lo atiende. ¿Va a llevarlo también a los tribunales, señor Puig? ¿Le llevarán?

O, por ejemplo, el alcalde de Requena, que dice que estamos teniendo problemas para entrar en las *consellerias*. Pero, ¿ustedes no iban a abrir los palacios, no de postereo, sino para que entrase aire fresco? (*Aplaudiments*) ¿Ese es el aire fresco? ¿Es esta la nueva forma de gobernar?

Señor Puig, mire usted, para liderar una comunidad y ser presidente de la Generalitat valenciana se viene ya llorado. No se llora, se actúa, se ejecuta y se decide con convicción. Se cree en esta tierra, y su problema es que no cree en esta tierra. No llore, no les diga a los ciudadanos lo mal que estamos. Lidere ese cambio, dígales a los ciudadanos valencianos que es posible otra forma de gobernar, pero usted no la tiene. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies.

La senyora Bonig Trigueros:

Ese es el drama. Hoy sabemos...

El senyor president:

Moltes gràcies.

La senyora Bonig Trigueros:

...señor Puig, que el cromó del Coyote era usted. Y le recuerdo las palabras del señor Indalecio Prieto en 1917, dichas a la propia izquierda: «La política no es un fumadero de opio, sino un proyecto de realidades.» Menos hablar y menos quejarse...

El senyor president:

Moltes gràcies, moltes gràcies, senyora Bonig.

La senyora Bonig Trigueros:

...y más actuar, señor Puig, que es el presidente de todos los valencianos. (*Aplaudiments*)

Muchas gracias.

El senyor president del Consell:

La veritat és que... yo creo que si usted, a los cien días –porque han pasado cien días, no mil días–, si a los cien días está en este estado de alteración (*rialles*), yo no me imagino a los mil días. A los mil días la cosa será terrible. (*Aplaudiments*)

¿Pero cómo se atreve, cómo se atreve usted de hablar de valoración del Consell si el peor de los peores resultados posibles jamás obtenido por nadie fue el suyo, fue el suyo? (*Veus*) Sí, el suyo. ¿Usted no ha visto la encuesta? ¿No ha visto la encuesta? Pues ese. Sí, sí, pero... ¿tendrán tranquilidad?

Mire, aquí deberían haber sinceramente... Nosotros estos cien días hemos tenido mucho trabajo que hacer. Uno fundamental ha sido ver cómo salíamos del campo de minas en el que ustedes nos habían dejado. Y, ¿sabe?, aquí deberían de haber dos sesiones de control. Una para este gobierno, que por supuesto vendrá todas las veces que sea necesario, y otra debería ser una sesión de control para que nos contarán todo aquello que no contaron durante estos veinte años. (*Aplaudiments*) Que lo cuenten.

Porque solo lo que nos hemos encontrado ahora es que no nos contaron que el 81% del presupuesto en cinco meses lo habían gastado, se lo habían fumado, con no sé si lo del opio y tal, pero se lo habían fumado. (*Remors*) Se habían fumado también que había un expediente abierto al aeropuerto de Castellón, que compraron 3.200 ordenadores que no servían. Todo eso y tantas otras cosas. Y claro, lo de Canal 9 ya ni hablamos, ¿no? (*Veus*) Porque no, no, no, no. Ni hablamos. Porque sabe que cada día –hoy que estamos aquí está hablando de 6.000 euros–, no, un millón de euros cada día por pagar series que jamás verán los niños ni los mayores. (*Aplaudiments*) Un millón de euros. Un millón de euros, sí.

Mire, el nou govern ha començat un temps de reparació, de reconstrucció de la Comunitat Valenciana. De reparació a les famílies que han patit el *ninguneig* permanent, com van ser les víctimes del metro. La reparació i rescatant persones des del primer dia, situant les prioritats on pertoca i les prioritats són les persones. I per això la primera decisió econòmica que es va prendre és que 150 milions que s'anaven a destinar a altres qüestions es destinaren precisament a eixes famílies. Reparació a les persones que en estos moments, en este temps que ha passat ja s'han pogut quedar a casa per l'acció decidida del govern combinat amb els bancs, per tal que no hi hagen més desnonaments. Reconstrucció del dret a l'educació. Perquè mire, efectivament, en el mes de setembre per primera vegada han estat oberts els menjadors escolars. Per primera vegada. (*Aplaudiments*) Per primera vegada. I

per primera vegada este any els xiquets i les xiquetes tindran llibres gratis, llibres per a tots. *(Veus)* Sí, els tindran. Sí, els tindran. Els sap greu, però els tindran. Sí, senyor.

I el dret a la sanitat universal, sí, senyor. Perquè ací hi havien persones que vostés havien decidit que no, que eixos no havien de tindre atenció sanitària, i la tindran, i la tindran. I això és el que hem fet. I sap el que hem fet? És intentar alçar la hipoteca reputacional que té este país, alçar-la, el prestigi de la Comunitat Valenciana, el paper de la Comunitat Valenciana. I hem aconseguit, a més, acords, que és molt important, acords entre tots per tal de manifestar que necessitem un nou finançament i necessitem les inversions que ens pertoqueu. I sap el que vostés fan? El mateix sempre. Diuen una cosa ací i fan una altra a Madrid. Saben vostés que esta setmana... No, és que és molt curiós. Mire, esta setmana en el Congrés dels Diputats, vostés que parlen tant de Convergència i de tot això, han signat vostés amb Convergència i Unió, en el Congrés dels Diputats han signat que es retarde la tramitació de la reforma de l'Estatut d'autonomia de la Comunitat Valenciana. Vostés i Convergència i Unió, curiosament. *(Aplaudiments)*

I ahir, en el Senat, una altra vegada, van tornar a fer el de sempre. Ací una cosa i allà una altra. I ahir al Senat els senadors de Compromís i del Partit Socialista vam presentar una esmena per tal de dir que allò que vam aprovar ací i en Madrid es portara a realitat en els pressupostos d'este any. I vostés, què van fer? Votar, com sempre, en contra. Votar, com sempre, a favor del senyor Rajoy. I saben de qui mos hem d'independitzar d'una vegada? D'eixe senyor, del senyor Rajoy.

Gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, molt honorable president.
Té vosté la paraula.

El senyor Ciscar Bolufer:

Senyor president, mire, una de les qüestions més notables del seu govern en els primers cent dies és la precipitació i la improvisació a l'hora d'anunciar mesures. Precisament una d'elles és la dels llibres de text que, per cert, no és gratuïtat, són ajudes, no és gratuïtat. Vostés manipulen molt el missatge. Van anunciar a bombo i platerets unes ajudes que es podrien cobrar en els ajuntaments. Molts pares i mares varen passar pels ajuntaments amb la seua factura o el tiquet de compra, i es varen trobar amb el cartell de «vuelva usted mañana», perquè ací La Generalitat ha anunciat, però no ha enviat cap euro.

Des del Partit Popular hem deixat molt clar que estem a favor d'eixes ajudes dels llibres de text, però no estem d'acord en la manera de distribució en el café per a tots que vostés volen que siguen eixes ajudes. Perquè hi han famílies que, per la seua elevada renda, no necessiten 200 euros, i n'hi han altres que necessiten 400 euros. Per tant, la pregunta, senyor president és: li pareix just a vosté que amb els impostos dels que menys tenen es paguen els llibres de text dels que més tenen? Li pareix que un govern que diu que és progressista pot aplicar la mesura d'eixa manera?

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies.
Per a respondre, l'honorable conseller.

El senyor conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport:

Moltes gràcies.

Em sorprén que faça esta mesura, perquè supose que també estaran en contra que els goters se'ls paguen a tota la gent, quan va a l'hospital, tinguen la renda que tinguen, quan és que la necessiten. *(Remors)* El que estem parlant també és en aquesta mesura, si és que ens deixen parlar. Ahir ja parlàvem del tennis. Si volen, torne a explicar què és el silenci en unes Corts, no? El que hauríem d'estar parlant, si som vertaders artífexs i vertaders defensors de la universalitat de l'educació obligatòria, universalitat i gratuïtat, el que haurem de fer és treballar perquè realment aquell tram que és l'educació obligatòria, en què obliguem les famílies a portar els seus xiquets, perquè així ho decideix el nostre estat i així ho decideixen les nostres administracions, que tendim a eixa gratuïtat perquè tot el món puga accedir en les mateixes condicions, en les mateixes condicions dins del marc de l'educació obligatòria.

I això és el que s'està fent. I vostés han parlat molt d'ajudes de llibres, però mai han aconseguit mobilitzar el que mobilitzarem nosaltres i mai han aconseguit donar-li una mirada pedagògica i aconseguir no només eixa mobilització de diners, sinó sobretot aconseguir bancs de llibres que ajuden a educar els nostres xiquets i xiquetes, a respectar el temps, i no només a respectar els llibres de text, sinó també a educar-nos que hem de compartir i que hem d'ajudar-nos entre totes i tots.

Gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, honorable conseller.
Té la paraula l'il·lustre diputat Vicent Betoret.

El senyor Betoret Coll:

Moltes gràcies.

Senyor conseller, després de les compareixences del Consell en esta cambra i de les declaracions del senyor conseller d'economia sostenible, ha quedat patent la intenció d'este govern d'implantar un nou model productiu que han reconegut vostés que tardarà més de trenta anys en implantar-se. Mentres açò ocorre... Vint, vint. Mentre açò ocorre s'han paralitzat projectes, com l'ATE d'Ikea a Alacant, d'uns quatre mil llocs de treball, aproximadament, entre directes i indirectes. L'ATE d'Alcoinnova, d'entre set-cents cinquanta i dos mil llocs de treball. Puerto Mediterráneo, d'uns quatre mil llocs de treball directes. Mentres el nou model productiu arriba a la velocitat de la llum, vostés consideren que és precis fomentar algun tipus de mesura per a pal·liar estos més de deu mil llocs de treball que es van a deixar de crear, com a conseqüència d'esta paràlització? I afegixc una altra cosa: ahir el Senat aprovava, amb els vots a favor del Grup Popular, el suport per a crear un pla de reindustrialització de la zona de Sagunt i la comarca. ¿Van vostés a fer alguna cosa per a complementar este pla de reindustrialització?

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor diputat.
Té la paraula l'honorable conseller d'economia sostenible.

El senyor conseller d'Economia Sostenible, Sectors Productius, Comerç i Treball:

Un model productiu s'assenta i necessita un temps per a assentar-se i, probablement *(remors)*, sí, que un model

productiu s'assenta en el temps –vullc dir–, de hui per a demà no es fa. Aleshores, és important generar eixes sinèrgies per a poder consolidar eixe model productiu.

Nosaltres, des del Consell o des del govern hem deixat molt clar des del primer moment que hem d'invertir la piràmide. En aquests moments –i vostés ho saben–, entre el sector primari i el de la transformació no arribem pràcticament al 20% del producte interior brut valencià.

Aleshores, el que haurem de fer és eixa piràmide, que bamboleja, l'haurem d'invertir i haurem de treballar moltíssim en moltíssims aspectes. La reindustrialització és un dels aspectes que haurem de treballar moltíssim; el tema de la investigació, el desenvolupament, la innovació i la implementació, és a dir, les patents que toquen, també ho treballarem moltíssim. Vullc dir, ¡clar!

I, després, he de dir-li que cap, cap dels projectes que vosté ha esmentat, cap que sapiem des del govern està paralitzat, cap que sapiem en estos moments està paralitzat, estan tots en tramitació; alguns hauran de dictaminar-los el Tribunal Superior de Justícia, com és el cas de l'ATE d'Alcoi, i altres doncs tenen la tramitació pertinent que estan seguint.

Ho poden vore en cadascuna de les conselleries, poden demanar els informes perquè segur que se'ls donarem, perquè ja vaig dir ahir que nosaltres anem a ser un govern transparent i clar, i vostés el que han de fer és demanar-los i ahí els tindran, no com vostés (*veus*), no com vostés feien...

El senyor president:

Moltes gràcies, honorable conseller.

El senyor conseller d'Economia Sostenible, Sectors Productius, Comerç i Treball:

...de manera continuada anteriorment.
Gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Senyories, estic sent un poquet lax en el temps però puc ser, amb tots, ¿eh?, amb tots, però considere que en la primera sessió de control doncs els demane que intenten ser estrictes en l'ús dels temps assignats. Els ho dic a tots.

A continuació, la següent pregunta de control la substantiarà el síndic del Grup Compromís, Fran Ferri.

Quan vosté vullga, senyor síndic.

El senyor Ferri Fayos:

Gràcies, senyor president.

Senyor president, 40.085 milions d'euros és el deute que suportem els valencians i les valencianes, i els interessos que paguem per eixe deute superen ja, la despesa que està prevista en la conselleria d'educació, i molt prompte superarà –segurament– la conselleria de sanitat passant a ser la primera conselleria d'este Consell.

A banda de la quantia que és estrepitosa, astronòmica –com estem veient–, durant el mandat del Partit Popular açò es va convertir en un problema desbocat, el deute per càpita es va multiplicar per deu. Hui, un xiquet o una xiqueta que nasquera al nostre territori no vindria amb un pa sota el braç, vindria amb 8.115 euros sota el braç, mentre a l'any 1995 esta xifra era de només 693 euros.

La setmana passada van estar tractant en estes Corts precisament una de les causes d'este deute, el finançament injust que patix la nostra terra. Segons els estudis, el sistema de finançament autonòmic explica bona part de l'augment

del deute valencià; l'altra part, en canvi, s'explica per una política nefasta de gastar-se allò que no teníem, i no de gastar-s'ho en inversions socials o en inversions productives sinó de fer-ho en grans esdeveniments, en propaganda, en manipulació i en grans infraestructures que ara ens consten molts diners de mantenir. En molts d'estos casos, a més, esta despesa venia acompanyada de sobre costos inexplicables, venia acompanya de presència de trames de corrupció, que algunes d'elles estan sent investigades per la justícia.

Senyor president, tant el deute originat pel finançament injust com aquell originat per la mala gestió ha de ser auditat. La ciutadania valenciana mereix saber quin ha sigut l'origen d'eixe deute per a poder sotmetre, després, a debat democràtic qui ha sigut el responsable i quines mesures i quina és la resposta que han de prendre els poders públics.

Per això, l'Acord del Botànic fa referència en el mateix apartat al finançament injust demanant un finançament just i a l'auditoria ciutadana, perquè per a nosaltres són dos cares de la mateixa moneda. En concret, parla de l'auditoria ciutadana del deute de La Generalitat dels diferents departaments, les entitats dependents i, finalment, amb una publicitat dels informes que se'n deriven.

Des de Compromís varem anar a la campanya electoral amb un posicionament ben clar: treballarem incansablement perquè la gent d'este país visca millor, ens esforçarem per construir un futur millor per al nostre poble però mai construirem este futur sobre l'oblit i la impunitat.

Per això creiem que és ineludible obrir calaixos, investigar l'origen del deute i portar davant de la justícia allò que siga irregular. No passem pàgina sinó que busquem la veritat i la justícia i, si arriba el cas, lluitarem perquè tornen els diners. Eixe és el nostre compromís.

I, per això, des del nostre grup parlamentari hem manifestat que volem col·laborar amb el Consell en esta tasca, i no només ho hem manifestat sinó que des del pacte del botànic, en esta nova etapa de transparència, hem començat a demanar la informació i a treballar per esta auditoria.

Quan descobrim que es van fer contractes milionaris des de Fira València, que segurament no es van complir, no volem passar pàgina, volem que s'investigue, que se sàpiga tota la veritat.

Quan descobrim que es van pagar 4.000 euros per a obrir un compte de Twitter a una empresa de la trama Púnica, no volem passar pàgina, volem justícia.

Quan descobrim que la gestió que s'ha fet dels avals de l'Institut Valencià de Finances és nefasta o que les empreses de l'IVHSA mixtes van ser gestionades de forma nefasta també per la senyora Bonig, no volem passar pàgina, volem que s'assumisquen responsabilitats.

I, lamentablement, no hem parat de descobrir escàndols, les mines antipersona que es van trobant per les conselleries. I hui, hui mateix, hem de parlar d'un nou cas.

Senyor president, senyors consellers i consellers, ¿vostés creuen que amb 180.000 euros es poden fer polítiques per a les persones? ¿Ho creuen? Nosaltres creguem que sí. ¿Veritat que es poden fer?

Al 29 d'abril de 2014, el Consell de Fabra i de Bonig va emetre l'ordre de pagament de 180.000 euros a l'empresa Construcciones Gomuñoz. A algun diputat d'aquesta cambra –que ara no el localitze, que crec que no està present– li sonarà este nom. Segons informes policials, és l'empresa que li va fe el favor al Partit Popular de Gandia de pagar les factures que mantenia amb Alejandro de Pedro, el mantenidor de la trama Púnica. I ¿què va rebre eixa empresa a canvi? Nombrosos contractes a dit per part de les diferents administracions del Partit Popular. Ací tenim el document comptable (*soroll de papers*) d'eixe 29 d'abril de 2014,